

РЕШЕНИЕ

№ 6306

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

при участието на секретаря ГАЛИНА ЦВ. ГОРАНОВА ШИПОВАЦ
като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20231110118159 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. вр. с чл. 124 от ГПК .

Образувано е по искова молба на Е. А. Е., с ЕГН: ***** срещу „Кинтекс“ ЕАД, с ЕИК: 000725995, с която се иска 1/ да бъде признато за незаконно уволнението на Е. А. Е., извършено със заповед № 3/06.02.2023 г., връчена на 07.02.2023 г., и същото да бъде отменено; 2/ Е. А. Е. да бъде възстановена на заеманата длъжност „главен юрисконсулт“ с код по НКПД 1349 7012 при „Кинтекс“ ЕАД при условията от преди уволнението и 3/ да бъде осъден „Кинтекс“ ЕАД да заплати на ищеца обезщетение за полагане на труд по-ниско заплатена работа в периода от 07.02.2023 г. до 07.08.2023 г. в размер на 6359.87 лева / съобразно направено изменение на иска, съчетано с отказ от иск – в последно съдебно заседание/, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендират се разноски.

В исковата молба се твърди, че ищцата е работила по трудово правоотношение /ТПО/ при ответника въз основа на трудов договор № 56/08.09.2020 г. – на длъжност „главен юрисконсулт“ в направление: Служби към ръководството, Правна служба, а по длъжностна характеристика – на длъжност „ръководител на „Правна служба“ – главен юрисконсулт“ с код по НКПД 13497012 – клас ръководители.

Твърди се също, че трудовото правоотношение било прекратено със заповед № 3/06.02.2023 г., връчена лично на 07.02.2023 г. – ва основание чл. 328, ал. 2 от КТ, считано от 07.02.2023 г. – поради започнато изпълнение на договор за управление от изпълнителен директор г-н. Пламен Симеонов

Пешев.

Според ищцата обаче заповедта била незаконосъобразна. В тази връзка ищцата на първо място твърди, че действително към 26.08.2022 г. бил вписан в ТРРЮЛНЦ нов изпълнителен директор на дружеството ответник в лицето на г-н Пламен Симеонов Пешев. Поради това заповедта за уволнение на ищцата формално била издадена в законоустановения 9 месечен срок от избора на нов управител. Според ищцата обаче основаниято по чл. 328, ал. 2 от КТ намирало приложение само спрямо заварени служители на ръководни длъжности, които не били подбрани от новия изпълнителен директор. В случая обаче ищцата посочва, че между нея и изпълнителния директор г-н Пламен Симеонов Пешев било сключено допълнително споразумение № 00260/31.10.2022 г. – с което г-н Пешев сам бил избрал ищцата и я бил включил в неговия екип. Поради това и не можел да я уволни на посоченото основание.

На второ място ищцата счита, че за да е приложимо посоченото основание новоизбрания управител следва да е разработил и приел бизнес задача с конкретни показатели и ищцата да има отношение към постигане на бизнес резултатите. В случая нито имало приета бизнес задача, нито одобрена такава от управителя – като нямало формулирани цели на производителност, рентабилност, обем на оборота, печалба, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции.

На последно място ищцата излага подробни доводи, че заеманата от нея длъжност не е от ръководството на предприятието – доколкото ищцата била юрисконсулт и нямала никакво отношение към постигане бизнес плана на дружеството. В тази връзка ищцата разяснява, че единствено изпълнявала преките нареждания на изпълнителния директор като нямала и отношение към другите заети служители в дружеството – към назначаването им или към техните трудови функции.

Поради всичко това ищцата поддържа, че не били налице кумулативно изискуемите предпоставки за приложение на основаниято по чл. 328, ал. 2 от КТ.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат уважени. Относно претенцията за обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ – ищцата посочва, че след прекратяване на трудовия й договор е започнала по-ниско платена работа – в която и връзка претендира разликата между трудовото си възнаграждение при ответното дружество и на новата длъжност при последващ работодател.

Представени са писмени доказателства: заповед № 3/06.02.2023 г., трудов договор № 56/08.09.2020 г., допълнително споразумение № 00260/31.10.2022 г., както и предходни допълнителни споразумения, фиш за заплата, трудов договор № 56/08.09.2020 г., копие от трудова книжка № 267 /оригинал, представен пред съда за констатация/ и длъжностна характеристика – на длъжност „ръководител на „Правна служба“ – главен юрисконсулт“ с код по НКПД 13497012 – клас ръководители.

В хода на производството по делото е представено и копие от служебна

книжка – с оригинал, представен пред съда за констатация.

В срока по чл. 131 от ГПК от ответника „Кинтекс“ ЕАД, с ЕИК: 000725995, чрез адв. В. Ж., е депозиран писмен отговор, с който исквете претенции се оспорват. Посочва се, че действително между страните бил сключен трудов договор № 56/08.09.2020 г. По силата на същия ищцата била назначена на длъжността „главен юрисконсулт“ в направление: Служби към ръководството. Не се спори и че досежно ответното дружество бил назначен нов управител – в лицето на г-н Пламен Симеонов Пешев – с който бил сключен договор за възлагане на управлението – по реда на Закона за публичните предприятия – считано от 26.08.2022 г. В тази връзка се уточнява, че „Кинтекс“ ЕАД е дружество със 100% участие на държавата в капитала и принципал Държавна консолидационна компания /ДКК/.

По доводите на ищцата ответното дружество на първо място посочва, че допълнителното споразумение, сключено след назначаване на новия управител било за увеличаване на трудовото възнаграждение, а не потвърждавало участието ѝ в неговия екип.

Излагат се доводи и че дружеството имало приета подробна бизнес задача с конкретни икономически показатели – съгласно протокол на съвета на директорите от 14.09.2022 г. Ищцата действително нямала отношение към тази задача от икономическа гледна точка, но участвала в съставянето на договори, сключвани от ответника – от качественото изготвяне на които зависели приходите на ответника.

На последно място дружеството поддържа и че ищцата изпълнявала ръководни функции в йерархията на дружеството – като била подчинена директно на управителя.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат отхвърлени изцяло.

С отговора са представени писмени доказателства: актуално състояние на дружеството, договор за възлагане на управлението на изпълнителен член от съвета на директорите в ЕАД с едностепенна система на управление – от 17.11.2022 г., протокол № 16-22 от заседание на съвета на директорите на „Кинтекс“ ЕАД с доклад, актуализирана бизнес програма на „Кинтекс“ ЕАД 2022 г. – 2023 г. със справка за основни показатели и справка за приходи и разходи, и за актуални показатели, заложили в бизнес програмата, справка за ползван отпуск, уведомления и справки по КТ, обходен лист, УП *** щатно разписание на ответното дружество, КТД и Вътрешни правила за работната заплата и др. /от трудовото досие на ищцата, които съдът не обсъжда като неотнормими/.

В хода на производството по делото е приета съдебно счетоводна експертиза с вх. № 79810/11.03.2024 г.

В открито съдебно заседание ищцата редовно призована – не се явява. Вместо нея се явява процесуалният ѝ представител – адв. Е. В.. Последната излага доводи за уважаване на исквете – като поддържа, че нито ищцата била от ръководния екип на ответното дружество, нито последното имало приета бизнес задача. Претендира разноски – с 3600 лева адвокатски хонорар.

Процесуалните представители на ответната страна излагат доводи за неоснователност на претенциите и искат същите да бъдат отхвърлени. Обръщат внимание, че след уволнението си от „Кинтекс“ ЕАД ищцата започнала работа при „Ферокорп“ ООД, но в 6 месечния срок напуснала това дружество и започнала работа в Агенция „Митници“. Поради това била прекъсната причинната връзка между уволнение и започване на по-ниско платена работа и при евентуално уважаване на исковете – следва ответникът да заплати само обезщетение за по-ниско платената работа във „Ферокорп“ ООД и то за 4 месеца. Претендира разноски – с 4000 лева адвокатски хонорар.

Никоя от страните НЕ ПРАВИ ВЪЗРАЖЕНИЕ за прекомерност на хонорара на насрещната страна, видно от протокола от о.с.з. от 26.03.2024 г.

От страните са постъпили писмени бележки.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Страните по делото не спорят, а и от представения трудов договор № 56/08.09.2020 г. се установява, че ищцата е работила по трудово правоотношение при ответника като е била назначена на длъжността „главен юрисконсулт“ в направление: Служби към ръководството, Правна служба с код по НКПД 13497012. Първоначално трудовият договор е бил срочен /за една година със срок на изпитване 6 месеца/, но с допълнително споразумение № 28/09.04.2021 г. е трансформиран в безсрочен – като длъжността е запазена. Трудовият договор и допълнителното споразумение са подписани от **Иван Валериев Пенчев** като изпълнителен директор на ответното дружество.

Ищцата посочва, че при постъпване на работа ѝ е връчена длъжностна характеристика /представена по делото към исковата молба, макар и неподписана/ - за длъжност „ръководител на „Правна служба“ – главен юрисконсулт“. Съгласно същата главният юрисконсулт отговаря за: спазване на законността при осъществяване дейността на дружеството, подготовка на документи за Търговски регистър, изготвяне на протоколи от заседания на Съвета на директорите, законосъобразно изготвяне на трудови договори и други актове, свързани с трудовите правоотношения на служителите на дружеството. Заедно с това главният юрисконсулт оказва правна помощ на изпълнителния директор, главния счетоводител и директорите на кантори, като представлява дружеството пред съдилища и други институции вкл. арбитражни съдилища. Освен това по длъжностна характеристика участва в изготвянето на проекти на договори и други документи, участва в търговски преговори и съдейства за решаване на възникнали в процесна правни проблеми, участва и в Съвета на директорите; отговаря за състоянието на вътрешната нормативна база. Предвидено е че главният юрисконсулт е на пряко подчинение на изпълнителния директор на дружеството. От своя страна главният юрисконсулт възлага на подчинените си в „Правна“ служба осъществяване на конкретни работни задачи и осъществява контрол върху изпълнението на възложената дейност на тези служители.

Към отговора на исковата молба е приложена и друга длъжностна характеристика от постъпване на ищцата на работа – където липсва задължение за длъжността да възлага работни задачи на подчинените си в „Правна“ служба.

Към отговора са представени и структура на „Кинтекс“ ЕАД /от 01.09.2022 г./ - съгласно която Правна служба е служба към ръководството, както и щатно разписание – към 25.11.2022 г. и към 06.01.2023 г. – съгласно които „Правна служба“ е служба към ръководството и се състои от три щата – главен юрисконсулт и ръководител и два броя юрисконсулти.

Към служба „Правна“ по делото са налични данни, че е работил и юрисконсулт – лицето Жанина Тодорова Начева /с представена длъжностна характеристика/.

От представено по делото допълнително споразумение № 00260/31.10.2022 г. се установява, че ищцата, считано от 01.11.2022 г. е изпълнила още една година трудов стаж – поради което ако дотогава ѝ се дължало доплащане за стаж от 23 %, то след споразумението ѝ се дължат вече 24 % - добавка за стаж върху основното трудово възнаграждение. Това допълнително споразумение е подписано от **Пламен Пешев** като изпълнителен директор.

Видно от **заповед № 3/06.02.2023 г.** трудовото правотношение на ищцата е прекратено на основание чл. 328, ал. 2 от КТ – по инициатива на работодателя, считано от 07.02.2023 г. Съобразно и чл. 326, ал. 2 от КТ на ищцата е начислено обезщетение за неспазен срок на предизвестие от 30 дни, както и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. По делото няма спор, че двете обезщетения са действително заплатени на ищцата. Заповедта е връчена на ищцата лично – на 07.02.2023 г.

От копие от трудова книжка се установява, че на 07.02.2023 г. ищцата е започнала нова работа при дружеството „Ферокорп“ ООД при трудово възнаграждение от 1070 лева. Трудовото правоотношение при това дружество е прекратено на 30.05.2023 г. /видно от констатация в книжката в оригинал – протокол от о.с.з. от 26.03.2024 г./. Същевременно видно от служебна книжка ищцата е започнала работа в Агенция митници като старши юрисконсулт на 30.05.2023 г. при трудово възнаграждение от 2500 лева, увеличена на 2660 лева на 01.08.2023 г. – като ищцата продължава да заема тази длъжност и към настоящия момент.

На следващо място по делото е представен договор за възлагане на управлението на изпълнителен член от съвета на директорите в ЕАД с едностепенна система на управление – от 17.11.2022 г. – съгласно който изпълнителен директор на ответното дружество става лицето **Пламен Симеонов Пешев** /след проведен конкурс по чл. *** ал. 1 от Закона за публичните предприятия/. Видно от справка в ТРРЮЛНЦ лицето **Пламен Симеонов Пешев** заема тази длъжност от 26.08.2022 г. до 08.02.2024 г. /когато е заменен от **Божидар Алексов**/.

От протокол № 16-22 от заседание на съвета на директорите на „Кинтекс“ ЕАД от 14.09.2022 г. с доклад се установява, че е приета

Актуализирана бизнес програма на „Кинтекс“ ЕАД за 2022 г. и 2023 г. – представена от изпълнителния директор. Програмата е приета и подписана от всички членове на съвета на директорите и е възложено на изпълнителния директор да я представи пред ДКК. Самият доклад за програмата е изготвен от Пламен Пешев. Представена е и актуализираната бизнес програма, също подписана от Пламен Пешев – в която също е отразено, че служба „Правна“ е на пряко подчинение на ръководството на дружеството. Програмата съдържа данни за търговските пазари на дружеството и съществуващите договори с тях, както и бъдещи предвиждания за увеличение на пазара и конкретни мерки в тази връзка. Обозначено е за всяка държава какви стоки и в какво количество се доставят и се предвижда да се доставят. Програмата е придружена от: 1/ справка за основни показатели за 2022 г. и 2023 г. с конкретни стойности /в хил.лева/; 2/ справка за приходи и разходи за 2022 г. и 2023 г. с конкретни стойности /в хил.лева/ и съпоставка с 2021 г., както и 3/ справка за актуализирани показатели, заложи в бизнес програмата – с показатели за продажби, рентабилност, счетоводна печалба/загуба, размер на вземания и задължения.

В показанията си свидетелката Теодора Венчова Кирилова /бивш служител на ответното дружество/ твърди, че познава ищцата, като последната била главен юрисконсулт, а свидетелката секретар на изпълнителния директор. В работата си ищцата била началник на две лица – Жанина и още едно лице, но поначало вършела сама почти цялата си работа т.е. другите двамата служители й били подчинени само формално. Доколкото ищцата била юрисконсулт според свидетелката стопанските резултати на предприятието не зависели от ищцата. На всички документи ищцата се подписвала като главен юрисконсулт като съгласувала и търговските договори на дружеството. При провеждане на Съвет на директорите, гл. юрисконсулт участвала не винаги, само когато я извикат. Свидетелката обаче не може да каже кое лице е подготвяло документите за заседанията на съвета. Свидетелката посочва и че ищцата не можела сама да взема решения, а изп. директор й нареждал какво да прави.

Така депозираните показания съдът намира, че следва да кредитира вкл. по реда на чл. 172 от ГПК, доколкото макар и бивш вече уволнен служител на ответното дружество свидетелката изнася последователни и еднопосочни твърдения. Действително в част от показанията липсва конкретика, но това се дължи на длъжността и гледната точка на самата свидетелка.

На последно място по делото е изготвена съдебно счетоводна експертиза с вх. № 79810/11.03.2024 г. /предходна експертиза съдът не обсъжда и не кредитира, доколкото същата е оспорена от страните и не отговаря коректно на поставените задачи/ от в.л. В. Д. П..

Съгласно същата основното възнаграждение на ищцата заедно с постоянните добавки при ответното дружество възлиза на 3078.58 лева през последен отработен месец /формирано от основна заплата от 1852.50 лева, 23 % за стаж или 426.08 лева, 500 лева социални по колективен трудов договор и 300 лева ваучери за храна/ - така сумата за шест месеца възлизала на 18 471.48 лева, а за четири месеца на 12 314,32 лева. Ако от сумата от 12

314,32 лева се извади възнаграждението при „Ферокорп“ ООД или сумата от **5 307,20 лв.** /формирана от 1 326,80 лв. брутно трудово възнаграждение умножено по 4 месеца/, остава **сума за получаване 7 007,12 лева.**

Ако се пресмята за 6 месеца и от 18 471.48 лева се извади реалто полученото във „Ферокорп“ ООД или сумата от **2 466,35 лв.** /отразена в таблицата на стр. 3 от заключението, като **полученото** възнаграждение/, остава сумата от **16 005,13 лева.** От тази сума съответно при изваждане на сумата от **5 684 лева** – в Агенция Митници, остава сума за получаване **10 321,13 лева.**

Отново при пресмятане за 6 месеца т.е от 18 471.48 лева се извади дължимото от „Ферокорп“ ООД /дължимото, а не реално полученото предвид, че ищцата е ползвала болничен отпуск/ **5 307,20 лева**, а след това и дължимото от в Агенция Митници - **5 684 лева** – то остава дължима сумата от **7480.28 лева.**

На последно място, видно от заключението при пресмятане на 6 брутни заплати при ответника в размер на 2418 лева /формирани от 1950 лева основна заплата и 24 % за стаж, възлизащи на 468 лева/ или 14 508 лева и изваждане на възнаграждението от „Ферокорп“ – получено в размер на 2466.35 лева и това от Агенция „Митници“ – 5684.78 лева – остава за 6 месечния период да се дължи сумата от 6356.87 лева.

Заключението, ведно с разясненията, дадени от вещото лице следва да бъде кредитирано, доколкото не е оспорено от страните, отговаря на поставените въпроси, като вещото лице отговори и на въпросите на страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Кодекса на труда. В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, както и прекратяването на същото.

От своя страна ответникът следва да установи, че трудовото правоотношение с ищеца е било прекратено законосъобразно – при спазване на изискванията на трудовото законодателство.

По допустимостта:

Настоящият състав намира предявените иски за допустими. В тази връзка на първо място следва да се отбележи, че действително съгласно разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ исковите по спорове за прекратяване на трудовото правоотношение се предявяват в двумесечен срок. Съгласно ал. 2 на същия законов текст срокът тече от деня, в който на работника или служителя е била връчена съответната заповед, а при иски относно прекратяване на трудовото правоотношение – от деня на прекратяването.

Посоченият двумесечен срок обаче е давностен, а не преклузивен. В тази връзка и въпросът дали същият е спазен подлежи на преценка при разглеждане на спора по същество и то само при направено изрично

възражение от ответника – по арг. от чл. 120 от ЗЗД /така Определение № 667/05.08.2019 г. по в.ч.гр.д. № 492/2019 г. на Пернишкия ОС/.

По основателността:

Както се посочи и по-горе съгласно чл. 358, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 1 от КТ прекратяването на трудовото правоотношение подлежи на оспорване с иск пред съда в двумесечен срок от настъпването му. В случая срокът е спазен, доколкото заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение от 06.02.2023 г. и е връчена на ищцата на 07.02.2023 г. Исковата молба от своя страна е с вх. № 95022/05.04.2023 г.

Посочената заповед № 3/06.02.2023 г. съдът намира и за редовно връчена на ищцата – лично срещу подпис, което обстоятелство не е оспорено от ищеца т.е. трудовото правоотношение е прекратено, считано от 07.02.2023 г.

В случая са налице три основни спорни въпроса предвид доводите в исковата молба, обусловени от фактическия състав на основанието за уволнение по чл. 328, ал. 2 от КТ – 1/ дали избраният за изпълнителен директор Пламен Симеонов Пешев е включил ищцата в управленския си екип със сключването на допълнително споразумение № 00260/31.10.2022 г., подписано от него; 2/дали дружеството „Кинтекс“ ЕАД е имало приета бизнес програма/задача – към 9 месечния срок след избор на нов управител, в който ищцата е била уволнена и 3/дали ищцата спада към т.нар. „ръководство на предприятието“ по § 3 от ДР на КТ предвид конкретните задължения и отговорности за длъжността ѝ.

Съгласно чл. 328, ал. 2 от КТ служителите от ръководството на предприятието могат да бъдат уволнени с предизвестие в сроковете по чл. 326, ал. 2 от КТ и поради сключването на договор за управление на предприятието. Уволнението може да бъде извършено **след започване на изпълнението по договора за управление, но не по-късно от 9 месеца**. От своя страна КТ дава легална дефиниция на понятието „ръководство на предприятието“ в § 3 от ДР на КТ – като сочи, че в тази категория попадат ръководителят на предприятието, неговите заместници и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес, включително и в поделение на предприятието, както и колективните изборни органи за управление (стопански съвет, управителен съвет, изпълнително бюро, оперативно бюро и други подобни).

В случая между страните липсва спор, че с договор от 17.11.2022 г. за възлагане на управлението за изпълнителен директор на ответното дружество е назначено лицето Пламен Симеонов Пешев /след проведен конкурс по чл. *** ал. 1 от Закона за публичните предприятия/. Видно от справка в ТРРЮЛНЦ лицето Пламен Симеонов Пешев заема тази длъжност от 26.08.2022 г. Доколкото уволнението на ищцата е извършено със заповед от 06.02.2023 г., в сила от следващия ден – то 9 месечният срок за приложение на основанието за уволнение по чл. 328, ал. 2 от КТ е спазен.

По първия довод на ищцата относно наличието на сключено между нея и Пламен Симеонов Пешев като изпълнителен директор на ответното

дружество допълнително споразумение, с което последният потвърждавал участието на ищцата в екипа си, съдът намира следното:

Ищцата, видно от трудовия ѝ договор и първото допълнително споразумение към него, е назначена на длъжност „главен юрисконсулт – ръководител на правна служба“ от предходен изпълнителен директор на ответното дружество – лицето **Иван Валериев Пенчев**. Действително налице е и допълнително споразумение № 00260/31.10.2022 г. между ищцата и новоназначения изпълнителен директор **Пламен Симеонов Пешев**. Със същото обаче се установява единствено, че ищцата, считано от 01.11.2022 г. е изпълнила още една година трудов стаж. Поради това след споразумението ѝ се дължат вече 24 % - добавка за стаж върху основното трудово възнаграждение т.е. добавя се 1 % възнаграждение за прослужено време. Други уговорки допълнителното споразумение не съдържа. Поради това и доколкото последното единствено констатира в отношенията между страните, че на ищцата се дължи процент за още една година изпълнен трудов стаж, то не може да се приеме доводът ѝ, че това споразумение имало характер на потвърждение от новия изпълнителен директор, че я одобрява и включва в екипа си.

По втория спорен въпрос относно наличието на бизнес план съгласно трайната съдебна практика /напр. Решение № 198/19.12.2016 г. по гр.д. № 601/2016 г. на ВКС, 3-то г.о./ бизнес-задачата с конкретни икономически показатели, които управляващият предприятието трябва да постигне, може да бъде поставена и с други актове и документи, стоящи извън самия договор за управление, стига да е налице връзка между тях / също Решение № 32 от 25.02.2014 г. по гр. д. № 4502/2013 г. на ВКС, III г. о., Решение № 249 от 04.07.2013г. по гр. д. № 1358/2012г. на ВКС, IV г. о.; Решение №215 от 03.07.2014г. по гр.д.№7007/2013г. на ВКС, IVг.о.; Решение № 648/17.11.2010 г. по гр. дело № 1484/2009 г. на III-то гр. отд. на ВКС, Решение № 76/27.03.2012 г. по гр. дело № 937/2011 г. на III-то гр. отд. на ВКС, Решение № 108/19.03.2012 г. по гр. дело № 819/2011 г. на IV-то гр. отд. на ВКС/.

Според разпоредбата на чл. 328, ал. 2 от КТ основание за уволнение на служители от ръководството на предприятието е сключването на договор за управление на предприятието. Това е граждански договор със страни собственикът на предприятието/принципалът/ и лицето, което ще управлява предприятието. Според решение №76 от 27.03.2012 г. по гр. дело №937/2011 г. на ВКС, III г.о. същественото е всеки договор за управление да съдържа бизнес задача с конкретни икономически показатели, които управляващият предприятието трябва да постигне, а именно производителност, рентабилност, обем на оборота, печалби, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции, а въз основа на бизнес задачата управляващият е длъжен да разработи бизнес програма, която да предложи и следва да изпълни по време на действието на договора. Оттук следва, че изпълнителният директор има възможност, при наличие на изрична клауза в договора за управление, в определен или технологично необходим срок да разработи бизнес план в отделен документ след сключването на договора.

В настоящия случай съдът приема, че ответното дружество има приета бизнес програма – която е приета от новоизбрания директор **Пламен Симеонов Пешев**. Подписана е от него, както и той с доклад я е внесъл за одобрение в Съвета на директорите на дружеството. Програмата се съдържа в отделен документ, но е докладвана от П. Пешев съответно одобрена за изпълнение, видно от протокол от заседание на съвета на директорите на дружеството. При преглед на програмата съдът установи /доколкото е в компетентността му/, че програмата съдържа контрагенти и описание на пазари, където дружеството изнася продукцията си. Описани са цели и предвиждания за развитие на пазарите, както и настоящите договори и количества. Описани са настоящите приходи и разходи, както и предвижданията такива вкл. сравнено с предходни години. Това според съда съставлява достатъчно подробна бизнес програма /макар и изготвена като актуализирана такава/. В случая следва да се отчете и особено специфичния предмет на дейност на „Кинтекс“ ЕАД – а именно публично предприятие с основен предмет на дейност търговия с боеприпаси и оръжия. Поради това и представянето на по-подробна бизнес програма не е обективно оправдано по настоящото гражданско дело.

Предвид горното и вторият довод на ищцата за липсата на бизнес програма на дружеството няма как да бъде споделен.

По отношение на основния довод на ищцата, че същата не била на длъжност от ръководството на предприятието. В Решение № 1/13.02.2024 г. по гр.д. № 1995/2023 г. на ВКС, 4-то г.о. се разглежда въпросът дали Закона за публичните предприятия предвижда допълнителни предпоставки (материално-правни условия) към фактическия състав на правото по чл. 328, ал. 2 от КТ, когато работодателят е публично предприятие по чл. 2, ал. 1, т. 1 от Закона за публичните предприятия ?

В тази връзка от върховната инстанция е дадено разяснение, че публичните предприятия са юридическите лица по чл. 2, ал. 1 от ЗПП. Те се създават и управляват в интерес на гражданите и обществото за постигане на целите по чл. 5 от ЗПП, които обслужват публичен интерес. Органите им за управление и контрол са предвидените в приложимия закон според организационната форма на тяхното учредяване. В глава V от ЗПП и ППЗПП са специалните изисквания към управителя, респ. към управляващия член на колективния орган, с когото се сключва договорът за управление на публичното предприятие - за несъвместимост. Срочен е и договорът за управление на публично предприятие (чл. 5*** ал. 1 от ППЗПП). Законът допуска да е под прекратително условие, включително с цел да се проведе изискването за конкурс по чл. *** ал. 1 ЗПП, но правото по чл. 328, ал. 2 от КТ възниква и когато лицето, с което е сключен, е назначено временно, до събъждане на бъдещо събитие/до провеждане на конкурса.

Договорът за управление на публично предприятие е със специфичното основание/кауза – постигане на финансовите и нефинансови цели, заложили в бизнес програмата. Това е и основното задължение на лицето, на което е възложено управлението. Виновното неизпълнение е основание за предсрочно прекратяване и за освобождаване от длъжност (чл. 24, ал. 2 ЗПП и

чл. 5*** ал. 4 ЗПП). От тази особеност/характеристика на договора за управление на публично предприятие обаче **не произтича изискване на служителя**, чийто трудов договор се прекратява по чл. 328, ал. 2 от КТ, **да са възложени ръководни функции, които се свързват пряко с целите в бизнес програмата**. Необходимо е да е служител от ръководството на предприятието в смисъла, дефиниран в § 1, т. 3 ДР на КТ и разяснен в практиката на Върховния касационен съд, и правото по чл. 328, ал. 2 от КТ да се упражни в 9-месечен срок след започнатото изпълнение на договора за управление. То започва веднага, освен ако нормативен акт предвижда отлагане.

Чл. 328, ал. 2 от КТ предоставя на лицето, с което е сключен нов договор за управление, възможност да постигне резултата, за който се е задължило и за който носи имуществена отговорност, чрез свой ръководен екип, т.е. да бъде подпомогнато от лицата, за които вярва, че притежават необходимите ръководен капацитет, професионализъм и опит.

Отново съгласно Решение № 198/19.12.2016 г. по гр.д. № 601/2016 г. на ВКС, 3-то г.о. в свои решения ВКС е приемал, че служител от ръководството на предприятието е например заемащият длъжността главен счетоводител, **главният юрисконсулт**, началници на отдели и служби, ръководители на цехове и други производства, когато отговарят за цялостния производствен процес. Също така в трайната практика на ВКС се приема, че характерът на длъжността като ръководна се определя от длъжностната характеристика на конкретната длъжност и включените в нея трудови задължения.

Освен това в Решение № 50025/14.03.2023 г. по гр.д. № 1682/2022 г. на ВКС, 4-то г.о. се изследва въпроса дали при уволнение на основание чл.328, ал.2 КТ за определянето, че един служител, който осъществява ръководство спрямо други служители и работници, не е част от ръководството на предприятието по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КТ, е достатъчно да се установи, че не е пряко подчинен на ръководителя на предприятието, с когото е сключен договор за управление, а е организационно подчинен на друг служител от по-горестояща дирекция в съответното предприятие, т.е. съществува опосреденост от друг служител, стоящ в организационно – йерархическата структура между него и ръководителя на предприятието, с когото е сключен договор за управление.

Съгласно трайната съдебна практика /напр. Решение № 272 /14.10.2016 г. по гр.д. № 1691 /16 г., на ВКС, IV г.о., Решение № 442 /08.06.2010 г. по гр.д. 1621 /09 г. на ВКС, III г.о., Решение № 249 /04.07.2013 г. по гр.д. № 1358 /12 г. на ВКС, IV г.о., Решение № 111 /12.03.2012 г. по гр.д. № 726 /11 г. на ВКС, IV г.о./ не е част от ръководството на предприятието лице, което осъществява **ръководство спрямо други служители, но същевременно е организационно подчинено и на служител от по-горестояща дирекция** в съответното предприятие, т.е. съществува опосреденост от друг служител, стоящ в организационно–йерархическата структура между него и ръководителя на предприятието, с когото е сключен договор за управление.

В настоящия случай ищцата е ръководител на правна служба – като съгласно структурата на предприятието и длъжностната характеристика

същата е **на пряко подчинение** на изпълнителния директор. **Няма друго лице** – напр. директор на дирекция правна, което да е между ищцата и изпълнителния директор. Същата от своя страна осъществява ръководство върху други две лица от службна „Правна“. Освен това ищцата участва в изготвянето на договори и търговски преговори, както и съдействие на други ръководители. Ищцата има отношение и към изготвяне на трудови договори на други служители в дружеството. Предвид всички тези особеност в съвкупност съдът намира, че ищцата в случая е била част от ръководството на предприятието.

Горното налага извод за законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение съответно неоснователност на исковите претенции в цялост.

По исканията за разноси на страните:

Разноси в настоящото производство претендират и двете страни по спора. С оглед изход на делото обаче и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК такива следва да бъдат присъдени само на ответника.

Последният претендира разноси в размер на 4000 лева – адвокатски хонорар и 300 лева депозит за експертизи – съгласно списък по чл. 80 от ГПК. Посочените разноси са действително извършени, видно от договор за правна защита и съдействие и платежни нареждания и следва да бъдат присъдени изцяло, доколкото **не е налице** и възражение за прекомерност на същите, заявено от ищеца.

Предвид изхода на делото направените разноси от ищеца остават в негова тежест.

В тежест на съда остават разноските за държавна такса и съответна част от експертизите, доколкото ищцата е работник/служител и исковите, произтичат от трудово правоотношение.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ предявените от Е. А. Е., с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, ул. Р.Д. № *** вх. В, ет. *** ап. *** срещу „Кинтекс“ ЕАД, с ЕИК: 000725995 и адрес на управление: гр. София, бул. Джеймс Баучер № 66, искове по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ: 1/ да бъде признато за незаконно уволнението на Е. А. Е., извършено със заповед № 3/06.02.2023 г., връчена на 07.02.2023 г., и същото да бъде отменено; 2/ Е. А. Е. да бъде възстановена на заеманата длъжност „главен юрисконсулт“ – ръководител на „Правна“ служба с код по НКПД 1349 7012 при „Кинтекс“ ЕАД при условията от преди уволнението и 3/ да бъде осъден „Кинтекс“ ЕАД да заплати на ищеца обезщетение за полагане на труд по-ниско заплатена работа в периода от 07.02.2023 г. до 07.08.2023 г. в размер на **6359.87 лева**, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Е. А. Е., с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, ул. Р.Д. №

*** вх. В, ет. *** ап. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК на „Кинтекс“ ЕАД, с ЕИК: 000725995 и адрес на управление: гр. София, бул. Джеймс Баучер № 66 сумата от **4300 лева** – разноси за адвокатско възнаграждение и депозит за експертизи в настоящото производство по гр.д. № 18159/2023 г. на СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок, считано от датата на обявяването му – 09.04.2024 г., надлежно съобщена на страните чрез процесуалните им представители, в последното открито съдебно заседание.

Съдия при Софийски районен съд: _____